

Karhunkierros 2/2007

Apinalaatikko

Päätoimittaja:

Salla Lönnberg

Muut vakituiset toimittajat:

Olli Lönnberg
Sanna Lindblad
Nilla Lönnberg
Hanna Kyrönen
Lauri Uusivuori

Taitto:

Salla Lönnberg

Oikoluku:

Salla Lönnberg

Paino:

Kopio Niini

Muut lehden tekoon osallistuneet:

Jari Kainuvaara
Hottikatit
Hattivatit
Harmaakarhut
Korpit
Tero Honkaniemi
Henri Österberg
Tommi Suvanto

Kannen kuva:

Timo ja Tommi kaivavat ansiomerkkejä kansiosta kesäleirin iltanuotiolla.

Kuvan on ottanut Markku Maksmainen.

Inhimillisyydestä ja laavusta

Alussa, kun ei vielä kännyköitä ollut, telkkari oli mustavalkoinen ja talvet olivat oikeasti kylmiä, päätti eräs kaduntallaaja nimeltään Heka perustaa takapihalleen uuden Lippukunnan edistämään partioaatetta. Tyhjästä hän muokkasi omalla lihastyövoimallaan, karulla peräänantamattomuudellaan ja veren sekä hien epämääräisellä sekoituksella Karhunvartijat ry:n, oman sisäänpäin kääntyneen pienoisorganisaationsa, jonka nimen jokainen tulisi vielä tuntemaan.

Toistakymmentä vuotta myöhemmin maan alla, pommeilta suojassa sijaitsee nykyään mahtavan menestyneen ja kaikkien tiedostaman Lippukunnan päämaja. Siellä Henri Österberg, tuo älyttömän komea ja raavas, pitkähiuksinenkin, erityisen ylpeä kavalainen viettää joutoaikaansa kahvia keitellen ja makkaraa paistaen. makkara on erityisen lähellä Henrin, Hekan neljä-sosakaiman, sydäntä, sillä siinä yhdistyy luonnon villeys ja lihan vietti.

4 Eräänä melko mukavana viime viikkoisena perusperjantaina, kun aurinko oli pilvessä ja koiranomistajat ulkoiluttivat lemmikkejään lyhtypylväiden juurilla, päätti Henri kenenkään painostamana aivan omasta tahdostaan harjoituspystyttää Lippukunnalta juuri lainaamansa laavun kotipihaan. Mielestään Henri oli keskivertolaavunpystyttäjää taitavampi tässä lajissa ja lopputulos olikin odotetusti ulkonäöltään vähintäänkin kiitettävä. Ikävästi kuitenkin sattui, että äsken niin puolipilviselle taivaalle oli kerääntynyt paljon pikimustia pilviä, jotka äkkiarvaamatta repesivät

syösten määrän sisältönsä maahan. Maassa Henrin pystyttämä laavu kastui, mikä oli todella ikävää, sillä Henrin oli vielä tarkoitus käyttää laavua myöhempanä, erikseen määrittelemättömänä ajankohtana. Rankkasade oli ankara ja todella märkä, mutta meni nopeasti ohi. Ahkerana poikana Henri päätti lannistumattomana kävellä reippaasti kololle ja ripustaa laavunsa roikkumaan kuivaushuoneeseen viikonlopun yli.

Aika kului, päivä vaihtui. Viikonloppu oli ja meni, vaan alkoi arki taas aivan liian nopeasti. Kahdeksan tunnin koulupäivän ja kahden tunnin yhteisvastuukeräytempauksen jälkeen Henri romahti rätiväsyneenä säkkituoliinsa. Paha aavistamatta muuten todella ahkera ja vastuullinen partiolainen ummisti silmänsä, mutta vain hetkeksi. Hetken kuluttua, puolenyön jälkeen heräsi Henri yltäpäältä kylmässä hiessä. Hänen pulssinsa oli heikko ja nopeatahtinen ja hänen kätensä tärisivät Richterin asteikolla. Jotain oli unohtunut pahan kerran. Tämä tunne jäi kaivelemaan Henriä eikä hän saanut enää unta, niinpä hän päätti lähteä kävelylle yöhön selvittääksseen päänsä. Matkallaan eteenpäin Henri kulki ohi Lippukuntansa kolon oven. Hetken mielihohteesta, kuin jotain aavistaen Henri päätti poiketa alakerrassa.

Juuri kun avain vääntyi lukossa, Henri muisti. paniikki valtasi hänen hermokanavasnsa, valtimonsa laajenivat ja silmissä vilkkui kirkkaat valot, vaikka oli aivan pimeää. Kuivaushuoneesta Henri löysi sen mitä ei olisi tahtonut löytää, oman de-

moninsa. Kolon katossa kasvoi edelleen se samainen laavu, jonka Henri oli pari päivää aiemmin siihen istuttanut ja sittemmin unohtanut sen siitä kitkeä pois. Henri aavisti Lippukuntansa kolopoliisin käyneen kololla aiemmin sinä päivänä, koska yhteen laavun naruista oli kiinnitetty vihainen paperin pala, jossa luki vihaisesti vain: "mitä varten?"

Henri viikkasi määrätietoisen rutiinimaisesti laavukankaan kasaan ja sujautti sen notkeasti suojaussiinsa. Hän jätti laavun kololle odottamaan aamua ja kalustonhoitajaa. Henrin olo alkoi jo parantumaan, mutta omatuntoa kalvasi vielä melko ankarasti. Henri pohti päänsä puhki matkalla kotiin ja kehitti ratkaisun ongelmiinsa. Loppuyön eli kolmisen tuntia hän nukkui jykevästi kuin moottorisaha. Seuraavan koulupäivän jälkeen Henri lähetti rasiällisen sydämen muotoisia suklaakonvehteja kolopoliisille osoituksena katumuksestaan ja vilpittömästä tahdosta tehdä sovinto. Nähtäväksi jää, osoittautuiko kolopoliisi maitoallergikoksi.

460 sanaa anteeksipyyntöä, toivottaa Korpit.

Kilpailu

Kiitos kaikille edellisen lehden kilpailuun vastanneille! Yksikään vastaus ei valitettavasti ollut oikein, palkintobanaani on siis vielä jakamatta.

Edellisen lehden kilpailun oikea kuva oli Kiljavasta kertovassa jutussa, joka löytyi sivulta 5.

Tämänkertainen lehtikysymys on:

Minä vuonna tässä lehdessä T&H-palstalla oleva kuva Gehenna-johtajaretkeltä on otettu?

Kaikkien oikein vastanneiden kesken arvotaan maukas banaani!

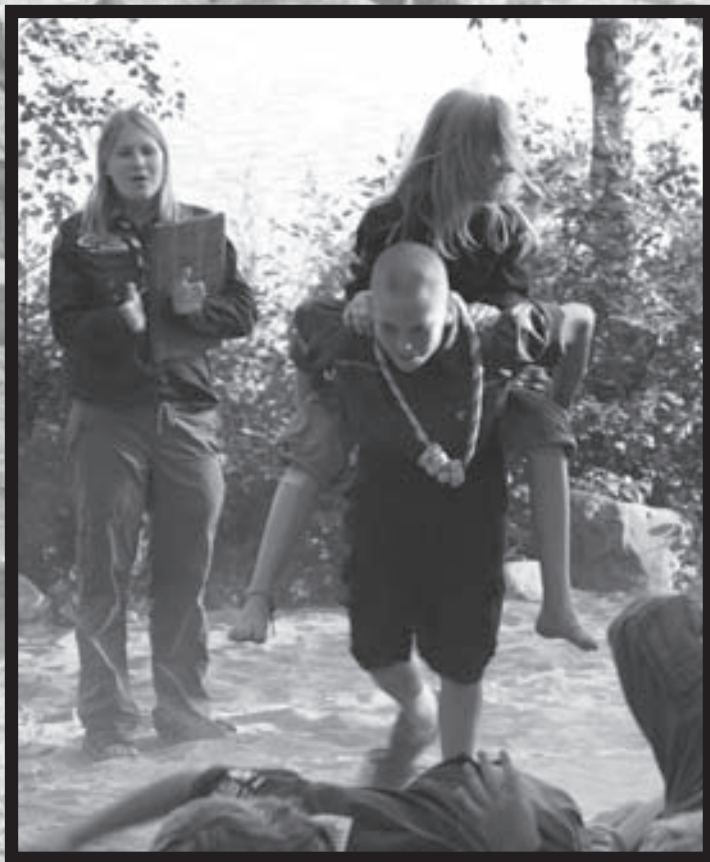
Vastaukset lähetetään seuraavan lehden deadlineen mennessä osoitteeseen lehti@karhunvartijat.net. Vastauksessa mainittava osallistujan nimi sekä vastaus.

Kesäleirin iltanuotioku

Kuvat: Tommi Suvanto ja Markku Maksimainen

vakollaasi

IHQ-Suoritustaulukko

Oli Synkkä ja myrskyinen ilta, kello oli 19:05, kun Albert Salmi tuli myöhässä kololle. Tämä oli hänen ensimmäinen kertansa, kun hän tulisi myöhässä kokoukseen.

“Kop”Kop” Kuului kolon ovelta kun Harmaakarhut olivat juuri aloittaneet kokouksensa. Pate meni avaamaan. Ovella seiso Albert. Hän ei ollut samanlainen kuin ennen, hänen kengistään näki, että hän oli tullut auttamaan ja palvelemaan sekä olemaan

“Moi” sanoi Albert, “Onks täällä elämän kunnioittaa teitä ihmisenä?” “Hä” kunnioittaa, mut sitä sun totuut-pihalt.” “Okei” Sano Albert ja

Albert käveli ja käveli ja kysyi häneltä, että: “An-elämän totuutta, tai mi-ihmisenä, tai kuinka voin saatikka auttaa ja palvelle? ja velvollisuuksiani, nii suojella luontoa, saatikka en Rakenna ystävyyttä yli päästä sitten nirvanaan, vai “Miks sä tollasia kyselet?” Jari mee ettii sitä tuolta käski?” Jari ihmetteli.

tamaan meidän suoritustau-mua siit” Albert selitti. “Ei tässä auta muu kuin pistää sikailumiinukset suoritustaulukon sotkemisesta, sekä miinukset ihan muuten vaan” Jari sanoi ja raahasi Albertin sisään.

etsimään elämän totuutta, uskollinen ja luotettava. totuus, entä voiks mä Sanoi Jopi, “Mua sä voit tas voit mennä ettii tuolt lähti ulos.

kunnes törmäsi Jariin teeks, mut ootko nähny ten voin kehittää itteäni kunnioittaa toisia,taikka

Mut entä jos en tunne vastuitani kuinka voin sitten rakastaa ja olla uskollinen ja luotettava? Jos rajojen, niin voiks mä koskaan mikä se partiolaisten taivas olikaan?” ihmetteli. “Noku, johtajat käski, että pihalta” Albert valitti. “Miks ne “No, siis joku oli menny kirjoit-lukkoon, et IHQ ja sit ne kait syytti

Teksti: Harmaakarhut

U-nurkka ja t-luupihvi

Aikakauden loppu

Terve vaan kaikille! Meikäläisen lepoloma loppui jo lokakuussa, pienten pään sisäisten vikojen johdosta. Nyt sitten onkin edessä työn ja partion täyteistä loppu vuotta. Sama jatkuu varmasti ensi vuonnakin. Tällä hetkellä minua ei varmaan kovin moni ole nähnyt, mutta asiaa yritetään korjata koko ajan. Tällä hetkellä haahuilen mukana koska kesken toimintakautta on niin vaikea tulla mukaan ja kun ei pääse säännöllisesti mihinkään kokoukseen. Mutta syyskokouksessa sitten taas päätettiin lippukunnan asioista ja, Shazam!, meikäläisestä tehtiin seuraava lippukunnanjohtaja. Olihan asiasta tottakai puhuttu, mutta nyt se oli lopullista. Pestinihän alkaa 1.1.2008.

Pienestä vartiolaisesta asti tiesin haluavani johtajaksi. Monesti jo vartiolaisena mietin kuinka pitkälle partiourani johtaa. Silloinkin jo mietin että jossain vaiheessa urani menisi lippukunnanjohtajaksi. Tosin en silloin kyllä voinut kuvitellakkaan että joku muu kuin Heka olisi lippukunnanjohtaja. Mutta mikään ei kestä ikuisesti. Arttu valittiin lippukunnanjohtajaksi kun olin juuri aloittanut vartionjohtajana. Enää ei mielessäni ollut lippukunnan johtaminen, mutta partio pysyi elämän tapana. Sitten tuli Timo ja minä olin jo PJ-kurssini käynyt. Pistivät minut lippukunnanjohtamiskurssille, mutta armeija oli edessä niin tiesin etten ainakaan heti joutuisi mihinkään hommaan. Mutta kyllä jo ennen armeijaa ruvettiin riiamaan lippukunnanjohtajaksi. Ja nyt siitä sitten tulee totta. Meikäläisestä tulee lippukunnanjohtaja. Mutta kyllä siinä onkin kenkiä täytettäväksi. Heka rakensi Kavan, Arttu toisen 2000-luvulle ja Timon aikana Kava on avautunut enemmän kuin koskaan. Katsotaan mitä minä saan aikaan.

P.S. Tämä on viimeinen U-nurkka. Tällä paikalla ensi lehdessä Lippukunnanjohtajan ajatus.

T&H ESITTÄÄ: Parhaat palat Nuuksio- Luukkaa -kartalla

Lippukuntamme on tunnetusti erittäin retkeilevää kansaa, joten Veljekset päättivät yhdessä tuumin summata teidän iloksenne Nuuksion mukiinmenevimpien leiripaikkojen hyvät ja huonot ominaisuudet yhteen. Jäljessä päin on esitelty puolisen tusinaa lippukuntamme yleisintä kohdetta viettää viikonloppu metsässä (© mielipide, toim.huom.).

Haukkalammen ulkoilualue eli Haukanholma, Mustalampi, Holma- Saarijärvi -akseli

Tämän paikan kaikki tietävät, myös turistibussiyhtiöiden kuljettajat, jotka kesäisin rahtaavat päivittäin lastikaupalla ulkomaalaisia lomailijoita ihmettelemään koskematonta(?) luontoamme. Kesällä paikka on aivan ylitäysi, eivätkä viattomat partiolaiset saa siellä hetkeäkään rauhaa. Toki talvella ja merkittyjen reittien välittömän läheisyyden ulkopuolella kansoitus vähenee, mutta silti alueella pörrää mediaaniarvoa huomattavasti enemmän ulkopuolisia retkeilijöitä. Nuotiopaikoilla nähdään useasti laumoittain päiväeräilijöitä, joiden välistä on miltei mahdotonta tunkea tulille valmistamaan omaa apettaan. Viimeiset makkaranpaistajat poistuvat nuotiopaikoilta yleensä myöhään illalla tai yöllä. Mutta löytyy alueesta hyvääkin sanottavaa. Pääkallopaikalla Haukkalammen parkkipaikalla on ve-

sipiste, josta saa täysin juomakelpoista ruoka- ja juomavettä.

Seuraavassa lehdessä esitellään lisää retkipaikkoja.

Teksti: T&H
Kuva: Tommi Suvanto

Pikkulinnut lauloi...

Tällä palstalla julkaistaan osoitteeseen lehti@karhunvar-
tijat.net joko sähköpostilla tai nettisivujen lomakkeella
lähetettyjä sekä kolon postilaatikkoon tulleita juoruja ja
terveisiä. DeadLineen mennessä jätetyt juorut päätyvät
lehteen, loput menevät seuraavaan lehteen.

“Juha haluaa viettää aikaa siskonsa kanssa.”

“Hattivatit nukkuu
Hargen kainalossa! :P”

“Meiän merimies ottaa viel lisää.”

“Roosa otti Pinkissä housut pois.”

“Pate ja Nippe
oli aika vedossa
Pinkissä.”

“TH on iskussa jälleen!”

“Patu ja Tuukka
ei syö
koirankeksejä.”

“Hargel on HOT beba...
Tai siis mun mielestä. :)”

“Toni ja Rantala
hieman penetroivat.”

“Riihityksessä 07 kuultua:
Hei kuka siel on?
ERÄ JORMA!!!”

No life-vartion kokous

On tiistai ja No life-vartion kokouksen aika. Vartiolaiset ovat paikalla mutta johtajat eivät ole jaksaneet tulla koska telkkarista tulee tangomarkkinet ja siellä esiintyy heidän lempilaulajansa Jartsa Sillanpää. Kolola vartiolaiset vain ovat. Yksi yrittää vaivalloisesti päästä kolon koneelle mutta ei onnistu Karhunvartioiden huippusalaisen viruksen läpivalaisimen ansiosta joka valaisee hänet erittäin vaaralliseksi virukseksi. Toinen yrittää tuhota Kavan kalustoa mutta ei onnistu Sörkan tekemän ansan takia vaan muuttuu maalista vihreäksi. Kolmas vähän pullukka vartiolainen yrittää vaivalloisesti päästä tyhjentämään kolon pakastinta mutta ei onnistu nimittäin pakastinta pitää lukossa pääkokoinen koodilukko jonka koodia poika ei tiedä. Mistä hän nimittäin olisi saanut selvittää että kava on perustettu 1986? Eihän hän käy millään reduilla eikä kuuntele kokouksissa. Kun pojat eivät onnistu tuhoamaan mitään heidän pitää tyytyä sotkemaan Hottikattien luokkasuoritustaulu. Seuraavassa kokouksessa tytöt vain itkivät tekstin takia.

By: Hottikatit

Rakas Kolopoliisi,

Vaikka olemmekin ihanimpia tyttöjä ja aivan suloisia sellaisia, niin ei meillä silti ole mitään oikeutta kirjoittaa suoritustaulukkaan tai tehdä mitään muutakaan tyhmää mikä on kaikilta kiellettyä. Kukaan ei vartirossamme ole vielä myöntänyt tekoa, jota kukaan ei kyllä odottanutkaan, joten otimme kaikki yhdessä vastuun tekosistamme niinkun kuuluukin, eikä tarvitse alkaa syyt-telemään ketään. Saimme tästä rangaistuksesta mukavaa puuhaa ja tekemistä kokouksiimme. Kaikki saivat kertoa ja kirjoittaa oman näkemyksensä suoritustaulukkaan piirtämisestämme. Nyt kuitenkin lupamme, ettei tämä tule enää koskaan toistumaan, emmekä tee jatkossa muutakaan typerää. Opimme läksymme ja olemme oikeasti hyvin pahoillamme. Toivottavasti, kultainen kolopoliisi, annat meille anteeksi. Toivomme tottakai myös, ettei kukaan muukaan menisi kirjoittamaan taulukoihin tai tekisi mitään muutakaan tyhmää, mikä on kiellettyä!

Sydämellisin terveisin, Hattivatit